

betalingerne eller træde i likvidation. Dette har i og for sig været skridt i retning af, en afvikling af institutionerne, men der har samtidig stedse været udfoldet bestræbelser både fra statens, kommuners og realkreditinstitutters side på at søge kollegierne bevaret til deres formål som boliger for unge under uddannelse.

Behovet for en nyordning har dels sin baggrund i, at huslejeniveauet trods hidtidig støtte er for højt, dels i, at mange kollegier er bagefter med henlæggelser til hovedstandsættelse og lignende, ligesom påkrævet vedligeholdelse – undertiden på grund af byggefejl – ikke kan betales af huslejen. Det spiller også ind, at kollegier – bl. a. på grund af den store flyttehyppighed – er udsat for større slitage end andre boligbebyggelser.

Endvidere er der behov for, at de hidtidige et-årige støtteordninger afløses af et mere permanent system, som kan gøre huslejudviklingen over en længere årrække mere overskuelig.

De hidtidige bestyrelser med flertal af uddannelsessøgende har ikke altid kunnet sikre en forsvarlig ledelse, især ikke ved lejefastsættelsen. Dette må anses for afhjulpnet ved de nye bestyrelsesregler, der blev gennemført ved en ændring af boligbyggeriloven pr. 1. januar 1978. Herefter bliver kommunen, uddannelsesinstitutionerne og ungdommen ligeligt repræsenteret i bestyrelserne. Som tidligere omtalt er det en betingelse for statens huslejelån, at den nye sammensætning af bestyrelserne gennemføres hurtigt.

Forslag til en nyordning

6. Efter en nyvurdering af de uddannelsessøgendes betalingssevne på grundlag af erfaringerne fra de opnåede løsninger i nogle af de nyere kollegier sigtes der på at skabe et permanent system, som retter kollegiernes øjeblikkelige økonomiske situation op, som sikrer en rimelig udgangsleje ved fastlæggelsen af et gennemsnitligt lejeniveau for kollegier med høj husleje, og som samtidig muliggør en overskuelig lejudvikling i samtlige kollegier opført med statsstøtte siden byggestøtteloven af 1946.

Ved en »åbningsstatus« ultimo 1978 opgøres hvert kollegiums reelle underskud, herunder manglende henlæggelser m. v., samt behov for ekstraordinære istandsættelser som følge af byggefejl og lignende. Hvor lejen ikke er bragt op på et rimeligt niveau, sker dette grådvis, og underskud som følge heraf medtages. De nødvendige midler til dækning af de opgjorte underskud foreslås tilvejebragt med

en kapitaltilførsel af offentlige midler og lån fra de realkreditinstitutter, der har pant i ejendommen.

For hvert kollegium fastsættes ud fra ovennævnte lejeniveauer en rimelig leje for 1979, som forudsættes at dække løbende driftsudgifter fuldt ud. Kan prioritetsydelse herafter ikke dækkes helt, ydes forskellen som en *driftssikring* fra stat og kommune. Denne driftssikring aftrappes efter principperne for rentesikringen til almennyttige boliger.

Med udgangspunkt i forhandlinger om lejen i nogle typiske kollegier er det rimelige lejeniveau i 1979, der skal danne grundlag for driftssikringen i de nyere kollegier, ved beregningerne forudsat med en gennemsnitlig størrelsesorden på 470 – 490 kr. månedlig for et normalt værelseskollegium i provinsen og 480 – 505 kr. i hovedstadsområdet. For kollegielejligheder, hvor der også kan opnås boligsikring, er forudsat et lejeniveau – efter at maksimal boligsikring er trukket fra – på 525 – 550 kr. i provinsen og 540 – 560 kr. i hovedstadsområdet.

Beregning af lejeniveauet i 1979 er foreløbig. Endelig fastsættelse af 1979-lejen må for hvert enkelt kollegium forudsætte, at rimelige besparelsesmuligheder er udnyttet.

Ved vurderingen af lejeniveauerne må de uddannelsessøgendes betalingssevne tages i betragtning. Tildelingen af kollegieboliger sker ud fra en række kriterier, hvori også de uddannelsessøgendes økonomi indgår, således at den økonomisk svagest stillede – alt andet lige – har fortrinsret.

Efter reglerne i lov nr. 113 af 9. april 1975 om Statens Uddannelsesstøtte (SU), som må forudsættes oppebåret af et betydeligt antal kollegianere, har de uddannelsessøgende mulighed for stipendier, der ikke skal tilbagebetales, eller statsgaranti for lån. For en uddannelsessøgende over 23 år udgør i støtteåret 1978–79 det maksimale stipendium 9.800 kr. uafhængigt af forældreindkomst. Statsgaranti gives for lån på maksimalt 15.400 kr., dog således at lånet sammenlagt med stipendiet ikke må overstige 22.500 kr. Stipendieforbruget skønnes i støtteåret 1978–79 at blive ca. 753 mill. kr., som fordeles på ca. 96.000 uddannelsessøgende. Bevillingen til stipendier reguleres hvert år i forhold til stedfundne ændringer i antallet af uddannelsessøgende og i reguleringspristallet. På baggrund af bevillingen reguleres de satser, som spiller ind ved beregningen af den konkrete støtte. Fra Statens Uddannelsesstøtte er det oplyst, at den maksimale stipendiestøtte fra støtteåret 1970–71 til og med 1978–79 er blevet forhøjet mere end, hvad prisudviklingen alene ville have betinget. Det eksi-